

ШТА ЈЕ СВРХА НАШЕГ ЖИВОТА? ЗАШТО ПОСТОЈИМО?

ما الغرض من الحياة

< الصربية >

др. Закир Наик

ذاكر عبد الكريم نايك

Превод:

Амра Клица

Љубица Јовановић

Рецензија:

Ирфан Клица

Фејзо Радончић

ترجمة:

عمرة داتسيتش

ليوييتسا يوفانوفيتس

مراجعة:

عرفان كليسا

فيزو رادونشيش

Шта је сврха нашег живота? Зашто постојимо?

Хвала Богу. Нека је мир и спас над Божијим послаником Мухаммедом. Тражим заштиту код Бога од проклетог ђавола.

Цине¹ и људе сам створио само зато да Ми се клањају. (Кур'ан, поглавље Ез-Заријат, одломак 56)

Господару мој, учини пространим прса моја и олакшај задатак мој. Отклони препреке са језика мога да би разумели говор мој.

Колико нас је истински размишљало о стварној сврси живота на овоме свету? Колико пута смо се питали: "Која је сврха нашег постојања? Шта радимо овде? Зашто смо овде?"

Кренимо заједно на путовање ка одговорима на ова питања.

Изгубљени путник

Послушајмо један пример. Један човек је путовао. Дошао је до раскрснице и није знао куда даље да иде. Упитао је првог пролазника: "Куда воде ови путеви?" Пролазник га је упитао: "А где ћеш ти?" Човек одговори: "Било где." Пролазник му рече: "Онда крени којим хоћеш путем, ако ти је свеједно." Путнику је, заиста, било свеједно. Хтео је да оде било где. Нису му били битни ни путеви ни дела на тим путевима. Многи од нас живе попут овог путника.

Замислите грађевинца, који је започео изградњу велике зграде. Ископао је велике рупе за њене темеље. Када бисте га упитали: "Колико спратова ће имати твоја зграда?" Он би одговорио: "Не знам." Ако га питате: "Колика ће јој бити површина основе?" Он би опет одговорио: "Не знам. Нисам размишљао о томе." Тај грађевинац нема никакав циљ.

Био једном један човек, који је своје комшији рекао: "Твој пас стално јури за аутомобилима! Питам се: Да ли је икада успео да улови неки аутомобил?" Комшија му одговара: "Ја се не питам да ли је ухватио аутомобил, већ се питам шта би урадио кад би ухватио неки од њих?" Комшија је, изгледа, гледао даље од овог што је поставио питање. Питам се: Шта би се десило кад би пас успео то што је намеравао, и шта му је, у ствари циљ. Многи од нас на исти начин траћимо животе: без сврхе из амбиција.

Питајте неке људе: "Зашто желиш да дипломираш на том и том факултету?" Многи ће одговорити да им је тренутно циљ само да заврше факултет и да уопште нису размишљали о томе шта ће радити након дипломирања.

¹ Цинови су бића створена од пламена ватре.

Многи копирају туђи начин живота, без размишљања и анализирања. Имитирају глумце и моделе, не схватајући шта заправо раде. Једна особа је дошла из села у велики град, са намером да постане милионер. Кад су га питали: "Зашто си дошао у велики град?" Одговорио је: "Гледао сам филм у коме је тај и тај глумац, такође, дошао у велики град и преко ноћи је постао милионер." Због најезде таквих амбиција, сиромаштво се само повећава.

Глумци и бизнисмени без циља

Многи глумци су ангажовани као промотери одређених робних марки и индустријских производа. Један младић из Мумбаја је купио нови аутомобил марке "Хјундаи". Када су га питали: "Зашто си одабрао баш тај аутомобил?" Рекао је: "Мој омиљени глумац га вози." Чисто сумњам да је тај његов омиљени глумац икада сео у "Хјундаи", осим док је снимао рекламу за њега. Он вероватно вози "Мерцедес" или "BMW", али тешко да ће да вози аутомобил средње класе.

Слепо следимо туђе начине живота, без размишљања о сврси тога, попут човека који напамет купује огромну фабрику текстила, јер је чуо да се у том послу остварује велики профит. Када га упитате: "Имаш ли студију изводљивости?" Одговара да нема. Када га питате: "Јеси ли упустио стручњаке који ће ти водити посао?" Одговара да није. Када га питате: "Који проценат профита очекујеш? Где ћеш купити сировине? Кома ћеш продавати текстил?" Опет одговара да не зна. Шта мислите: да ли ће такав човек да оствари икакав профит?

Неки људи имају циљ, али немају средство. Један младић је хтео постати најбољи научник на свету. Анализирао је биографије свих научника у историји и закључио да је највећи научник био Исак Њутн. Није погрешио - Исак Њутн јесте био највећи научник свих времена. Сада, овај момак је хтео бити попут Њутна. Пустио је дугу косу и почео се облачити и обувати попут Њутна, како би личио на њега. Шта мислите, да ли ће на тај начин да постане научник? Неће! Неки људи имају циљ, али немају никакав план. Овај момак је схватио ко је био највећи научник, хтео је да буде као он, али то није урадио како треба.

Основно питање

Шта је сврха нашег живота? Зашто постојимо? Ко ће нам дати најбољи одговор на ова питања? Ако мислите да ће вам најбољи одговор дати др. Закир Наик, варате се. Ако мислите да ће вам одговор дати научници, варате се. Ако мислите да филозофи знају одговор, опет се варате. Једини исправан и потпун одговор на питање сврхе живота може дати само Створитељ живота, Узвишени Бог:

Цине и људе сам створио само зато да Ми се клањају. (Кур'ан, поглавље Ез-Заријат, одломак 56.)

У овом одломку се користи глагол ја'будун, која потиче од речи абд, а значи роб, слуга, потпуно покоран. Од речи абд потиче реч ибадет, која значи потпуна покорност Богу. Ибадет (богослужење) је чињење свега што нам је Створитељ наредио. На пример,

Узвишени Бог нам је наредио практиковање пет темеља вере. Ако их практикујемо, чинимо ибадет/богослужење Узвишеном Богу. Ако се лепо опходимо према комшији, као што нам је Бог наредио, чинимо богослужење. Ако се клонимо свега што нам је Узвишени Бог забранио, чинимо богослужење. Ако се клонимо алкохола, свињетине, крађе, варања и лагања, чинимо богослужење. Укратко, уколико се покоравамо Узвишеном Богу, чинимо богослужење. Све што чинимо у животу, свако могуће дело, можемо претворити у богослужење, уколико испунимо два услова: да то радимо само у име Бога и да га чинимо у складу са праксом Божијег посланика Мухаммеда, нека је над њим мир.

Када купујете неки апарат или машину, од произвођача добијате упутство за употребу. Ако ми дозволите да људско биће назовем машином, онда је то најкомпликованија машина на свету. Зар мислите да је тако компликована машина остављена без упутства за употребу!? Последње и савршено упутство за употребу намењено људима је Часни Кур'ан, последња Божија објава која нам је дошла преко печата свих веровесника, Мухаммеда, нека је мир над њим. У њему се налазе упутства и одговори на сва животна питања на која човек може да наиђе.

Треба ли Богу величање

Многи питају: "Зашто Створитељ тражи да Га обожавамо? Треба ли Му то? Зашто да Га величамо, ако је Он највећи?" Узвишени Бог одговара у Часноме Кур'ану:

О људи, ви сте сиромаси, ви требате Бога, а Бог је независтан и хвале достојан. (Кур'ан, поглавље Створитељ, одломак 15.)

Бог нам не заповеда да Га обожавамо због Њега, већ ради наше користи. Кад кажемо: Аллаху екбер/Бог је највећи, то Бога не чини већим. Он је увек највећи, без обзира да ли Га ми величали или не.

Зашто, онда, тражи да Га величамо? Узвишени познаје нашу психологију. Ми људи, кад имамо високо мишљење о некоме, трудимо се да следимо његове савете. Ако ваша мајка има срчане проблеме и ако јој је потребна терапија, да ли ћете радије послушати савет познатог кардиолога специјалисте, или обичног лаика, који о медицини не зна ништа? Наравно да ћете, без размишљања, послушати кардиолога, јер је он експерт у својој струци.

Бог жели да Га хвалимо и величамо, како бисмо постали сигурни у Његову мудрост и моћ. Ако себе уверимо у то, спремни смо прихватити Његове савете. Уколико нисмо баш у потпуности сигурни да је Он најмудрији и свезнајући, мање су шансе да ћемо следити Његове упуте. То што ми хвалимо и величамо Узвишеног Бога не користи Њему, већ нама.

О људи, ви сте сиромаси, ви требате Бога, а Бог је независтан и хвале достојан. (Кур'ан, поглавље Створитељ, одломак 15.)

Захвалност - срж поштовања

Замислите родитеље који с муком одгајају дете, улажу у његово образовање и васпитање и одричу се многих добара зарад њега. Међутим, када одрасте, дете их напусти и не жели да зна за њих. Какво мишљење имате о деци која тако поступају према

родитељима? Рекли бисте да су нехумани, неправедни и незахвални. У томе се сви слажемо. Шта ћемо, онда, помислити о људима који су незахвални своме Створитељу, Који је створио не само нас, већ и наше родитеље? Зар Му не бисмо требали бити захвални? Зар да Му не будемо покорни?

Колико нас је истински захвално Узвишеном Богу на безбројним благодатима којима нас је почастио? Он нам је дао живот. Дао нам је да се служимо благодатима на овој свету. Дао нам је храну, одећу и склоништа. Кад би нестало воде само неколико дана, помрли бисмо. Да ли смо икада захвалили Богу што нам је дао воду? Ако смо неколико минута не бисмо могли удисати ваздух, шта би се десило? Да ли смо икада захвалили Богу што нам је дао ваздух који удишемо? Узвишени Бог каже:

Ако бисте Божије благодати бројали, не бисте их набројали. Човек је, уистину, неправедан и незахвалан. (Кур'ан, поглавље Аврам, одломак 34.)

Човек је, заиста, Господару своме незахвалан. (Кур'ан, поглавље Ел-Адијат, одломак 6.)

Бог тражи да Га обожавамо, славимо и величамо, не зато што то Њему користи, већ зато што ми имамо користи од тога. То је попут примера лекара, који сиромашним пацијентима даје бесплатне савете. Послушали ви те његове савете или не, лекару то неће умањити репутацију, нити ће му повећати углед. Једину корист можете видети само ви, уколико га послушате. Наравно, лекар ће се обрадовати ако га послушате. Узвишени Бог је Еш-Шафи, Онај Који даје лек. Он воли када Његови робови прихвате упуте које им је дао, не због Своје користи, већ због користи Његових робова. Чак и када нешто згрешите, када почините било какав грех па се искрено покајете, Узвишени Бог ће вам опростити. На много места у Кур'ану, Бог Себе описује као Ел-Гафурур-Рахим/Који прашта и самилостан је: поглавље Ен-Ниса, одломак 25; поглавље Трпеза, одломак 74; поглавље Ел-Хиџр, одломак 49; поглавље Пчеле, одломак 119; поглавље Скупови, одломак 53; поглавље Сазвежђа, одломак 14 и на многим другим местима. Чак и ако живите у немару, не следите Његова упутства и чините грехе, ако се искрено покајете, Бог се обрадује вашем покајању и опрашта вам.

Узвишени Бог каже:

Бог неће опростити да Му се неко други сматра равним, а опростиће мање грехове од тога коме Он хоће. (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 48.)

Ширк, приписивање Богу друга, је највећи могући грех.

То је толико велики грех, да га Бог сигурно неће опростити онима који умру а не покају се због њега. Ширк/многoboштво је грех од кога сви људи морају да се клоне, он је први на листи највећих грехова.

Неки говоре: "Разумемо да је Бог створио људе да би Га обожавали, али зашто баш људе? Зашто баш ми морамо то чинити? По чему смо ми то посебни?" Људи су јединствена и најбоља Божија створења. Људи и џинни су једина бића која поседују слободну вољу. Ниједно друго створење нема слободну вољу, тј. не може никакву одлуку

самостално да донесе. Потпуно су покорни Богу, без икакве прилике да погреше. Људи, са друге стране, могу бирати да ли ће бити покорни или непокорни. Узвишени Бог каже:

Ми човека стварамо у складу најлепшем. (Кур'ан, поглавље Смоква, 4.)

Ми људи смо најскладнија Божија створења. Имамо слободу избора. Можемо самостално изабрати хоћемо ли бити покорни или незахвални Богу. Ако, као такви, изаберемо да будемо покорни Богу, можемо постати бољи од анђела. Јер, анђели немају слободну вољу. Потпуно су покорни Богу, без права на одабир. Због тога, ако одаберемо покорност, иако имамо прилику да одаберемо непокорност, можемо да постанемо бољи од анђела. Са друге стране, онај ко се окрене непокорности, а имао је прилику да буде покоран, може постати гори и од самог ђавола. Избор је ваш.

Сврха живота на овоме свету

Узвишени Бог каже да је овај живот испит:

Онај Који је дао смрт и живот да би искушао који од вас ће боље поступати. (Кур'ан, поглавље Власт, одломак 2.)

Дакле, овај живот је испит за Будући свет.

Свако живо биће ће смрт окусити! И само на Судњем дану добићете у потпуности плате ваше, и ко буде од Ватре удаљен и у Рај уведен - тај је постигао шта је желео; а живот на овоме свету је само варљиво наслађивање. (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 185.)

Ми ћемо вас доводити у искушење мало са страхом и гладовањем, и тиме што ћете губити имања и животе и приносе. А ти обрадуј издржљиве. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 155.)

Бог је створио овај живот да би нас тестирао ко ће се од нас добро владати и чинити добра дела. Он ће нас, засигурно, све стављати на разна искушења. Он ставља на искушење кога хоће, а ослобађа кога хоће. Он чини шта жели.

Он вас по положају једне изнад других уздиже да би вас искушао у ономе што вам даје. (Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломак 165.)

Дакле, кад добијете неки висок положај и богатство - пазите се! Бог вас тада искушава.

И нека знате да су богатства ваша и деца ваша само искушење, и да је само у Бога награда велика. (Кур'ан, поглавље Плен, одломак 28.)

О верници, нека вас имања ваша и деца ваша не забаве од сећања на Бога. А они који то учине, биће изгубљени. (Кур'ан, поглавље Лицемери, одломак 9)

Мисле ли људи да ће бити остављени на миру ако кажу: "Ми верујемо!" И да у искушење неће бити доведени? (Кур'ан, поглавље Паук, одломак 2.)

Немојте мислити да ћете ући у Рај само ако тврдите да сте муслимани? Бог ће вас сигурно ставити на тест, па да својим делима докажете да сте достојни награде. Ваша лепа муслиманска имена (Мухаммед, Ахмед, Закир, Абдуллах...) неће вас одвести у Рај. У Рај ћете ући само ако положите тест живота на овоме свету.

Како се полагаје испит

Кур'анско поглавље Време даје одговор на питање: "Како зарадити Рај?"

Тако Ми времена - човек, заиста, губи, само не они који верују и добра дела чине, и који једни другима истину препоручују и који једни другима препоручују стрпљење.

Да бисте постигли троје, морате чинити четворо. Да бисте постигли Божије задовољство, мир на овоме свету и Рај на Будућем свету, морате имати четири особине:

Чисту веру;

Добра дела;

Позивање у ислам;

Позивање људи да буду стрпљиви.

Без ових четири особина код себе, немојте да рачунате на три успеха којима тежите.

Поуздање у Бога

Енес ибн Малик, Бог био задовољан њиме, преноси да је Божији Посланик, мир над њим, рекао једном човеку: "Привежи камилу, па се поуздај у Бога." Јер му је овај рекао да није привезао камилу, јер се поуздао у Бога, па ће Он да је чува. Не можете да оставите отворена врата и да кажете: "Поуздао сам се у Бога. Неће ниједан лопов да уђе." Морате да их затворите па да се поуздате у Бога. Поуздање у Бога је најважније.

Ако вас Бог помогне, нико вас неће моћи победити, а ако вас остави без подршке, ко је тај ко вам, осим Њега, може помоћи? И само у Бога нека се поуздају верници! (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 160.)

Осим поуздања у Бога, да бисте успели, морате да улажете труд.

Оне који се буду због Нас борили Ми ћемо, сигурно, путевима који Нама воде упутити; а Бог је, заиста, на страни оних који добра дела чине! (Кур'ан, поглавље Паук, одломак 69.)

Ако не знате како, питајте учене како да постигнете успех. Узвишени Бог каже:

Питајте учене ако не знате. (Кур'ан, поглавље Пчеле, одломак 43.)

И.С.Л.А.М.

Када читамо књиге експерата из области менаџмента, наилазимо на велики број начина остварења циљева. Али, што се мене тиче, најбољи начин планирања и поставка циљева има скраћеница И.С.Л.А.М. Ево зашто.

И - исламски. Ваш циљ треба бити у складу са прописима Узвишеног Бога и праксом посланика Мухаммеда, мир над њим.

С - специфичан. Ваш циљ треба бити специфичан и усресређен. Некада давно, један учитељ је своје ученике подучавао гађању стрелом. Рекао им је: "Нишаните ону птицу на дрвету. Не пуштајте стрелу док вам не дозволим." Затим је упитао ученике: "Шта видите?" Први је одговорио: "Видим шуму, видим дрво и на дрвету птицу." Други рече: "Видим дрво. Видим ону велику грану и на њој птицу." Трећи рече: "Видим грану и птицу на њој. Видим и њено око." Четврти ученик рече: "Видим само око ове птице и не видим ништа друго!" Учитељ му нареди: "Пусти стрелу!" - И стрела погоди птицу у око. Дакле, морате да се фокусирасте на циљ. Не смете да будете попут путника који не зна куда ће.

Л - лукративност. Ваш циљ треба да буде профитабилан, исплатив. Најпрече је да буде исплатив на Ономе свету, а ако је могуће, и на овом. Узвишени Бог, цитирајући праве вернике, каже:

"Господару наш, подај нам добро и на овоме и на Ономе свету, и сачувај нас патње у Огњу!" (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 201.)

Не дозволите да вас корист на овом свету одвуче од добра на Будућем свету.

А - адекватност. Ваш циљ мора да буде прикладан и сврсисходан.

М - мерљивост. Ваш циљ мора да буде видљив, мерљив. Да би био мерљив, мора бити усредсређен. На пример, ако неко каже: "Желим направити највећу зграду на свету!" Његов циљ је усредсређен и специфичан. Након тога, мора бити мерљив. Другим речима, грађевинац се мора најпре распитати која је тренутно највећа зграда на свету. Тренутно, то је зграда Бурџ Халифа у Дубаију, која је висока 829,8 м. Да би постигао циљ, мора направити зграду високу бар 830 м. Тиме његов циљ, осим што је специфичан и фокусиран, постаје мерљив и може му се пратити прогрес. Осим наведених принципа, споменућу још два веома битна. Први је исправна намера. Све што радите, морате да чините ради Божијег задовољства и у складу са праксом Његовог Посланика, мир над њим. Ако урадите нешто искрене намере, награда на Оном свету вам је сигурна! Други принцип је устрајност, доследност. Морате да будете устрајни у постизању циља, ма колико времена требало да се он постигне. На пример, кажите себи: "Овог рамазана ћу бар једном да проучим цели Кур'ан!" Имате јасан циљ. Остварићете га тако што ћете сваког дана да проучите најмање један џуз. Затим, морате бити устрајни: свакога дана проучите по један џуз (део од 20 страница)! Ако будете устрајни, постићи ћете циљ, а то је хатма (проучити-склопити Кур'ан) у току месеца рамазана. Такође, донесите чврсту одлуку да ћете свакога дана да учите Кур'ан. Када будете у стању да учите пола џуза или цели џуз свакога дана, наставите то да чините до краја живота. Један човек је упитао Божијег Посланика, мир над њим: "Које је дело најбоље и Богу најдраже?" Одговорио је: "Богу најдраже дело је оно у коме си устрајан, па макар било нешто мало." (Муслим) Дакле, боље је да чините мања добра дела, али да будете устрајни у њиховом чињењу, него велика дела која се чине једном или ретко.

Испричаћу вам занимљиву причу о Вилми Рудолф. Рођена је 1940. године и од самог рођења је имала проблема са здрављем. Због опаког вирусног обољења, остала је парализована. Лекари су јој уградили шине у ноге и рекли су јој да, нажалост, никада неће да прохода. Међутим, њена мајка није одустајала. Говорила јој је: "Вилма, мораш да се трудиш. Постићи ћеш све што хоћеш, само ако то снажно желиш!" Кад је имала девет година, Вилма је скинула шине са ногу и желела је да постане најбржа девојка на свету. Када је напунила тринаест година, учествовала је у једној трци. Није победила. Стигла је последња. Али, то је није поколебало. Била је упорна. Губила је трке, али се и даље трудила. Дошао је дан када је успела да се квалификује се за Олимпијске игре. На Летњим Олимпијским играма у Риму 1960. године, освојила је златну медаљу у трци на 100 метара за жене. Након тога, освојила је златну медаљу у трци на 200 метара. То није било све. На истим Олимпијским играма, освојила је златну медаљу у штафети на 400 метара. Те године је ушла у историју као званично најбржа жена на свету и прва која је освојила три златне медаље на истим Олимпијским играма. Некада парализована девојчица, којој лекари нису дали никакве шансе да прохода, 1960. године постаје најбржа жена на свету.

Према књигама свих стручњака за менаџмент, Вилма је испунила све услове успеха. Ипак, анализирајмо колико је испунила главних услова. Да ли јој је циљ био исламски? Да ли јој је био по Кур'ану и пракси Посланика, мир над њим? Не познајем је лично, али она се декларирала као немуслиманка. Не знам да ли је тај подвиг урадила ради Божијег задовољства или не. Да ли јој је циљ био специфичан? Да, био је. Хтела је да постане најбржа жена на свету. Да ли јој је циљ био лукративан? Јесте. Добила је сву славу, постала је позната. Али, не знам колико ће коме на Будућем свету користити златна медаља, осим уколико је посвети Богу. Да ли јој је циљ био адекватан? Био је. Да ли је био мерљив? Наравно. Постала је најбржа жена на свету. Да ли су јој циљ и намера били Божије задовољство? Сумњам.

Ахмед Дидат - човек који ми је променио живот

Навешћу вам пример особе која је са веома оскудним средствима достигла врхунац у својој области. То је био човек који ми је променио живот, човек који је био узрок да више не будем само доктор за тело, већ и доктор за душу. Да, добро сте претпоставили - то је био учењак Ахмед Дидат. Сазнајмо његову животну причу, циљеве које је себи поставио и резултате које је постигао.

Школовао се само до шестог разреда основне школе. Тада је морао да напусти школовање, због сиромаштва. У Јужну Африку је дошао из Индије кад је имао девет година. Још као дете, запослио се у једној продавници у близини хришћанског мисионарског комплекса. Непрестано су га спопадали и понижавали хришћански мисионари, говорећи му да је ислам бескорисна и немилосрдна религија. То је у њему родило бунт. Зарекао се да ће једнога дана одговорити на све заблуде о исламу, које шире хришћански мисионари. То што није завршио основну школу га није зауставило на том путу. Имао је јаку вољу и поуздање у Узвишеног Бога.

У подруму његовог шефа, под наслагама прашине, нашао је књигу Изхарул-хак/Тријумф Истине. То је био почетак његове мисије. Визија и циљ су му били кристално јасни. Преко четрдесет година се трудио и проучавао, мучио се и био је упоран, све док

није био у стању да изазове на дебату најјаче хришћанске говорнике. Раних 80-их година 20. века је изазвао Џимија Свагарта. Знате ли ко је био Џими Свагарт? Био је најпознатији и најречитији хришћански евангелиста 80-их година, толико познат и јак говорник, да су Ахмеду Дидату говорили: "Молимо те, немој заказивати дебату са њим! Знаш ли ко је он!? Сажвакаће те и испљунути!" Џими Свагарт је био ТВ-евангелиста. Буџет његових телевизијских емисија је био милион долара дневно. Наш Ахмед Дидат је био сиромах, али са Богом на својој страни. Заказао је дебату у Америци, и то у родном граду Џимија Свагарта! Хвала Узвишеном Богу, сви знају како је протекла дебата. Учењак Ахмед Дидат је потпуно доминирао дебатом! Све Свагартове аргументе је окренуо против њега.

Тако је, уз Божију помоћ, један сиромах из Јужне Африке, Ахмед Дидат, који није завршио ни основну школу, постао главни камен спотицања свим хришћанским мисионарским покретима у целој свету! Један човек против свих хришћанских Ковормка!

Остварио је велики успех. Да видимо да ли су му циљеви били у складу са принципима И.С.Л.А.М. Да ли му је циљ био исламски? Да ли је то што је радио било у складу са Кур'аном и пракосмо Посланка, мир над њим? Наравно да јесте. То је најбитнији узрок његовог успеха. Да ли му је циљ био специфичан? Да, био је. Задао је себи задатак да одговори на подвале хришћанских мисионара и да се бори против предрасуда о исламу. Циљ му је био лукративан, профитабилан. Желео је награду на Будућем свету. Молимо Бога да му подари Рај. Осим те користи, имао је и овосветску корист. Године 1986. постао је добитник највеће награде у исламском свету. Добио је Награду краља Фејсала, за допринос исламу. Наравно, његов циљ није био да добије ту награду од 200.000 долара и златну плакату, већ је желео Божије задовољство. А ко год чини добро ради Божијег задовољства, Бог ће му дати сва добра и овог и Будућег света. Да ли му је циљ био адекватан? Свакако! Оно што је чинио, дошло је у право време. То је било време кад су хришћански мисионари на сваком кораку понижавали муслимане и досађивали им њиховим проповедима. Самопоуздање муслимана је било на најнижем нивоу. Муслимани су понижени живели под комплексом ниже вредности. Ахмед Дидат је својим радом инспирисао и охрабрио хиљаде младих људи да крену његовим стопама, укључујући и мене. Коначно смо високо подигли главу. Циљ му је био мерљив. Простудирао је књиге које говоре против ислама и написао је одговоре на њих. Кад год би неко написао књигу против Кур'ана, Ахмед Дидат би написао књигу која упоређује Кур'ан и Библију, па је њихове "аргументе" сваки пут окретао директно против њих, након чега су они морали да се бране. Све што је чинио, било је ради Божијег задовољства. Није хтео никаква материјална добра, славу ни богатство. Тако велики човек са огромним резултатима радио је у скромној и тесној канцеларији. Ништа није урадио док се није посаветовао са другима. Чак и кад је хтео да штампа обичне црно-беле памфлете, чекао је да чује мишљење других о томе. Био је упоран и посвећен циљу, све док га није остварио.

Упоредите приче ове две особе: Вилме Рудолф и Ахмеда Дидата. Вилмин циљ и резултат су краткорочни. Све што је остварила, тиче се овог света. Резултати Ахмеда Дидата су далеко више од тога. Бог му је дао да искуси резултате Његове награде на овом свету, а добиће и награду на Будућем свету, ако Бог да.

Како размишља већина

Већина људи само размишља о томе како ће да заради за живот. Више су оптерећени зарадом средстава за живот, него како ће свој живот да проводе. Животни стил им зависи од тога колико богатства зарађују. Од тога им зависи шта ће да једу, како ће да се облаче, где ће да живе, коју школу ће да похађају и којом професијом ће да се баве. Људи све то подређују висинама зараде и мисле да ће да остваре сву сврху живота ако постигну зараду која им треба. Већ сам испричао причу о фокусирању. Многи од нас не гледају у око птице, већ гађају стрелом окол, а затим говоримо да је циљ око ње. Кад нас питају за праву сврху нашег школовања, одговарамо да нисмо размишљали о томе.

Дипломирамо и завршимо специјализацију, а тек онда оправдавамо своје поступке. Људи на основу могућих зарада одлучују како ће да воде живот. То није мета. То је кружење око мете.

Центар живота

Први корак ка успеху је да одредимо центар око којег се окреће наш живот. Људи су себи одредили различите центре живота. Неки људи су сами себе ставили у центар. За њих не постоји нико осим њих самих. Сви су небитни и сви постоје само да би њима удовољили. Неки људи су у центар живота поставили своје породице. Сваки поступак им се базира на задовољству породице. Спремни су, зарад породице, да прекрше сва правила, да чине све, чак и оно што је лоше, само да би усрећили неке чланове породице. Неки су више оријентисани на родитеље, неки на супружнике а неки на децу. Да би усрећили родитеље, ићи ће до крајњих граница. Све у животу мере тиме шта се родитељима свиђа или не. Узвишени Бог каже:

Ми смо наредили човеку да буде послушан родитељима својим. Мајка га носи, а њено здравље трпи, и одбија га у току две године. Буди захвалан Мени и родитељима својим, Мени ће се сви вратити. (Кур'ан, поглавље Лукман, одломак 14.)

Покорност и пажња према родитељима су обавезни. Међутим, већ у наредном ајету стоји:

А ако те буду наговарали да другог Мени равним сматраш, онога о коме ништа не знаш, ти их не слушај и према њима се, на овоме свету, великодушно понашај, а следи пут онога који се искрено Мени обраћа; Мени ћете се после вратити и Ја ћу вас о ономе што сте радили обавестити. (Кур'ан, поглавље Лукман, одломак 15.)

Ислам је поставио границе чак и у покорности родитељима.

Неки од нас су више оријентисани на удовољавање супружницима. Постоје примери да су неки мужеви радили дању и ноћу, да су позајмљивали новац и крали га, само да би женама купили скупоцени дијамантски накит. Једини циљ им је да удовоље супругама.

Многи су оријентисани само на удовољавање деци. Имамо примера да су деца изразила жељу да студирају у иностранству, иако исте факултете имају у својој држави. Родитељи продају своју имовину и задужују се, само да би сину обезбедили тај луксуз,

како би касније могао да се хвали да је студирао у иностранству. Тако, животни циљ таквих људи је да омогуће деци да студирају у Америци.

Шта је центар твога живота? Који су твоји циљеви?

Неким је најважније шта друштво мисли о њима. Цели живот им се базира на томе шта ће други да мисле о њима. Све што раде - раде да би друге задовољили. Другима је главни животни покретач конкуренција са суседима. Постоји једна анегдота у вези са међукомшијском конкуренцијом. Једном човеку је дошао анђео и рекао му: "Ти си добар човек. Тражи шта год хоћеш - испунићу ти. Али, постоји један услов: све што дам теби, даћу твоје комшији двоструко." Човек се сложио. Тражио је Ролекс сат. Анђео му је дао, али је комшији дао два таква сата. Човек је тражио најновији Мерцедес. Анђео му је дао, али је комшији дао два таква аутомобила. Тражио је од анђела и раскошну кућу, па му је дао, али је комшији дао две исте. На крају, овај човек није могао да издржи да комшија има више од њега, па је замолио анђела: "Имам још једну, последњу жељу. Молим те, извади ми једно око." Ето докле може да доведе завист и преокупираност комшијском конкуренцијом, уместо да буде задовољан својим животом. Није му жао да изгуби једно око, само ако комшија изгуби оба.

Многим су њихови непријатељи основна животна преокупација. Целога живота размишљају о томе шта непријатељ мисли и планира, па све животне потезе подређују томе.

О непријатељима размишљају многи бизнисмени, политичари, студенти итд. Највећи део времена и енергије губе на планирању акција којима ће нашкодити непријатељу. Овом приликом их желим нешто посаветовати: Ако те неко гађа каменом, уздигни се толико високо изнад њега, да те камен не може погодити. Како ће ти непријатељ нашкодити ако си тако високо изнад њега? Кад сам био мали, ишао сам на часове борилачких вештина. Тамо су ме научили како да се борим против већих, крупнијих и јачих од мене. Када неко такав замахне да вас удари, померите се у страну и једноставним потезом искористите његову снагу против њега. Ако те неко гађа циглама, искористи их и направи себи кућу од њих.

Људима је често најважније шта ће да обучу, да обују, да возе и да купе. Када се нађу у друштву, причају само о стварима које поседују или које би волели да поседују. Хвале се својим Омега и Ролекс сатовима. У стању су сатима да причају о BMW-у, Мерцедесу, Поршеу и Бентлију. Верујте ми, ово је само губљење времена. Себе су идентификовали са тим материјалним вредностима. Мисле да нико на њих неће да обрати пажњу уколико не носе скупочени сат и ако не возе Мерцедес и BMW. Слично стање је у свим друштвеним слојевима. На вишим нивоима се расправља о јахтама, бродовима и авионима.

Бог ме је почастио да се, због посла којим се бавим, сусрећем са свим слојевима друштва. Упознао сам и просјаке и краљеве, и сиромаше и богаташе. Свакоме од њих преносим поруку ислама у складу са околностима. Кад на руци богаташа видим скупочен сат, кажем му: "Тај сат си платио можда десетине или стотине хиљада долара. Мој сат кошта непуних 30 долара. Носим га годинама, а и даље је прецизан исто колико и тај твој." На поклон сам добијао сатове свих луксузних марки: Омега, Ролекс остале. Ниједан од њих нисам задржао за себе, из страха да ме то не одведе ђавољевим стопама.

Било је случајева да домаћин и организатор предавања пошаље приватни авион по мене. Замислите колико кошта гориво за авионски лет за само једног човека! Колико коштају дневнице за пилота и друго особље? Колико кошта изнајмљивање аеродрома? Превише. Поручио сам домаћину да бих више волео да ми купи обичну карту у економској класи, редовном авионском линијом. Хвала Богу, моја породица је почашћена и довољно имућна да може да путује приватним авионима, али ја сам мисионар - морам дати пример другима. Предложио сам му да ми, уместо приватног лета, плати редовну авионску карту, а да разлику новца подели као милостињу на Божијем путу. Један домаћин је био оштроуман, па ми је одговорио: "Не шаљем приватни авион било коме, већ мисионару, који позива Богу. Има ли ишта прече од тога?" Морао сам да прихватим његову услугу. Молим Бога да га награди сходно његовој намери.

Материјално богатство није забрањено. Може бити дозвољено и похвално, али може бити и покуђено, забрањено - зависно од тога како се до њега долази и како се користи. На пример, неко ко нема довољно новца да приушти себи скупочени сат и аутомобил, одаје се крађи и задуживању, само да би себи приуштио овај луксуз. То се у исламу зове расипање, које је строго забрањено. Узвишени Бог у Кур'ану каже:

Он чини да једни друге на Земљи смењујете и Он вас по положају једне изнад других уздиже да би вас искушао у ономе што вам даје, Господар твој, заиста, брзо кажњава, али Он, заиста, прашта и самилостан је. (Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломак 165.)

Ако ти је Бог подарио могућност да имаш скупочене аутомобиле и јахте, па ти то постане центар живота, сво то богатство је искушење и лоше за тебе.

Постоје, са друге стране, људи којима је Бог дао све те благодати, али им оне нису преокупација и центар интересовања. Најбогатији човек у историји био је Соломон, мир над њим. Имао је највећу власт на Земљи, али није зависио од богатства. Ако будете на том степену да вам се живот не врти око материјалних добара, она вам постају дозвољена.

Коначно, постоје људи којима је Бог подарио сва овосветска добра и материјална богатства, али их они не користе. Тако је чинио Мухаммед, мир над њим. С обзиром на моћ коју је имао, богатство и повластице које су му нудили, могао је да надмаши све краљеве тога времена. Међутим, кад год би му стигао поклон или дар од некога, поделио би то друговима. Могао је то да задржи. Није грех прихватити и задржати скупочен поклон. Међутим, он је спадао у категорију оних који се свесно одричу богатства и луксуза и удељују их на Божијем путу.

Свако од нас мора да дефинише центар свога живота. Најважније је да нам Узвишени Бог буде у центру живота. Наша сврха и циљ требају бити Узвишени Бог и Његов последњи Посланик, мир над њим. Овим не негирате сопствене потребе, нити потребе породице и пријатеља. Бог нам наређује да се бринемо за себе и за своје ближње и да према родитељима будемо покорни и понизни. Ако нам је Бог у центру живота, остале категорије ништа не губе, већ добијају нашу пажњу, самилост, понизност и послушност. Узвишени Бог у поглављу Ел-Маун наређује помагање комшија. Божији Посланик, мир над њим, је рекао: "Најбољи међу вама су они који су најбољи према својим породицама/супругама." (Хадис бележи Ахмед)

Другом приликом је рекао: "Није прави верник онај ко своме брату муслиману не жели исто што и себи." (Хадис бележи Бухари)

Другим речима: морате водити бригу о другим људима. Дакле, са Богом као центром нашег животног интересовања, све остало категорије су на добитку, укључујући и нас саме. Ако вам Бог подари богатство, користите га на Његовом путу.

Ако вам да славу, искористите је да промовишете Његову веру. Какве год квалитете и посебности да вам је дао, користите их ради Бога и на Његовом путу.

Највећи човек свих времена

Најбољи пример свих ових квалитета је последњи веровесник, Мухаммед, мир над њим. Он није дошао као милост само муслиманима, већ целоме човечанству. Узвишени Бог каже:

А тебе смо (Мухаммеде) само као милост световима послали. (Кур'ан, поглавље Веровесници, одломак 107.)

Мухаммед, мир над њим, је пример човека са најбољом сврхом живота, човека који је насилнике претварао у добре људе, који је изменио човечанство, о чијим врлинама бисмо данима и данима могли да причамо, не цитирајући муслиманске, већ немуслиманске књиге о њему. Навешћу неколико примера.

Георге Бернанд Шав је рекао: "Проучавао сам његов (Мухаммедов) живот. Далеко од тога да га треба звати антихристом \ Требали бисмо га звати спасиоцем човечанства."

Томас Карлуле, европски хришћанин, познати историчар и филозоф из 19. века, у књизи Пророци и хероји, као највећег хероја историје и највећу личност икада, не наводи Исуса Христа, Мојсија ни Соломона, већ Мухаммеда, мир над њим.

Сличан пример је Ламартин, познати француски историчар.

У књизи Историја Турака, дотиче се питања Посланика ислама, мир над њим, па каже:

"Ако су величина мисије, тежак почетак и невероватни резултати три критеријума људског генија, ко се сме усудити било кога из историје упоредити са Мухаммедом?"

Ламартин, затим, овај сегмент завршава књижевним ремек делом:

"Филозоф, наратор, посланик, законодавац, ратник, освајач идеја, онај који успоставља разумна веровања, са култом без слика, оснивач двадесет земаљских и једног духовног царства. То је Мухаммед. Посматрајући све могуће стандарде по којима се мери величина човека, без устручавања можемо питати: има ли неко већи од Мухаммеда?²"

Михаел Х. Харт је написао књигу **Стотину највећих**, у којој је описао стотину највећих људи у историји. На врху листе, на првом месту, налази се Мухаммед, мир над њим.

² Ламартине, Historié de la Turquie, Парис, 1854.

Радосне вести

Кад сам срео учењака Ахмеда Дидата, Бог му се смиловао, рекао ми је: "Сине, ја сам добро простудирао питања између ислама и хришћанства. Ти истражи друге религије." Све у вези са хришћанством нам је сервирано. Учењак Ахмед Дидат је одрадио сав посао. Прочитајте само једну Дидатову књигу и бићете спремни да водите дебату са католичким папом! Од тада сам кренуо да проучавам хиндуизам, сикизам, јаинизам и остале религије и научне области. Нисам ни сањао да ћу одржати предавање у Бирмингаму, пред 12 хиљада људи, уз велику подршку учењака Ахмеда Дидата. Имао сам само 27 година кад сам почео да држим јавна предавања. Учењак Дидат је био јако поносан на мене. Данас, хвала Богу, ја имам на кога бити поносан. Мој син Фарик је са 13 година постао хафиз³ (чувар) Кур'ана. Хифз је учио на уникатан начин: свакога дана само по један сат, пет дана седмично. Без икакве муке, за две и по године полазници наше школе заврше хифз. Након тога, син ми је стекао црни појас у теквондоу. Али, најпоноснији сам био кад је јавно почео да држи предавања. Прво дуже предавање, у трајању од једног сата и 15 минута, са 119 цитата (56 из Кур'ана, 52 из Библије и 11 хадиса на арапском и са преводом) одржао је кад је имао 14 година, не помагајући се икаквим папирима или квитицама. Данас редовно држи предавања пред огромном публиком. Увек му говорим: "Сине, буди захвалан Богу на благодатима. Буди задовољан свиме што ти је Бог дао и не буди захтеван. Можда сутра не будеш имао толико средстава на располагању као што их имаш данас. Нек ти једини циљ буде позивање у ислам." Узвишени Бог каже:

А ко говори лепше од онога који позива Богу, који добра дела чини и који говори: "Ја сам заиста муслиман!" (Кур'ан, поглавље Објашњење, одломак 33.)

Кад сам се женио, будућој супрузи сам рекао: "Не могу ти обећати више од 100 долара месечних прихода. Ако ти то не смета, удај се за мене." Пристала је, хвала Богу. Ипак смо имали веће приходе од тога, али нам не би сметало да смо имали и мање. Зато своме сину говорим да се навикне на скромност, па ако се материјална средства смање, и даље ћеш остати мотивисан за мисионарство. Ако се навикне на луксуз, па тај луксуз нестане, тешко ће наставити своју мисију мисионара. Иако је у међувремену боравио у хотелима са седам звездица, спавао је на поду. Научите своју децу скромности. Немојте их одмах хранити сребрном кашиком, да не би постали незахвални.

Мој почетак мисије, резултати и планови

С поносом истичем да сам у почетку био инспирисан учењаком Ахмедом Дидатом. Кад сам оснивао Исламску истраживачку организацију, нисам намеравао да будем предавач. Желео сам само да обезбедим амбијент у коме ће се појавити добар предавач, говорник. Из одређених разлога, сматрао сам да ја нипошто не могу бити предавач. У нашој организацији смо почели тренирати будуће предаваче. Међутим, бива само оно што Бог одреди. Први говорник кога смо обучили имао је толику трему пред свој први наступ, да сам ја морао уместо њега да изађем на бину.

³ Хафиз је титула за особу која је научила цео Кур'ан напамет.

Тада сам схватио нешто јако занимљиво: док се обраћам немуслиманима, не муцам, иако у обичном разговору муцам. Док држим предавања, не муцам, иако код других људи бива супротно. То су Божији путеви моје судбине. Од доктора за тело постао сам доктор за душу.

Учењака Дидата сам први пут упознао 1987. године. Био сам му возач. Нисам се одвајао од њага, да бих што више научио. Питао сам га: "Стриче-Ахмеде, зашто си тако агресиван у наступима?" Одговорио је: "Сине, нисам агресиван, већ милитантан! Против ђавола се можеш борити на два начина: светом водом или ватром. Ја сам одабрао ватру." Када сам се почео бавити мисионарством, био сам превише тих и ненаметљив. Резултати су били слаби. Мисионарством сам се почео бавити још на медицинском факултету. Касније сам постао директан, директнији и од учењака Ахмеда Дидата, и мало више наметљив. Тек тада су уследили резултати, и то какви! Дешавало се да се цело моје друштво разбежи, а ја сам и даље остајао расправљајући се са немуслиманима.

Док сам прибегавао "мекој" методи, био сам тих и само бих се смешкао на бини. Смешкао сам се чак и када су ме из публике вређали и добацивали ми. Приметивши то, учењак Ахмед Дидат ми је приговорио и саветовао ме како да поступа. Након тога, дао ми је надимак "Дидат плус" и написао је посвету на плакати коју ми је поклатио: "Сине, оно што си ти постигао за четири године, мени је требало четрдесет година. Хвала Богу."

Они који ме познају, знају да сам још од детињства желео само најбоље. Никада се нисам надметао за место број 2. Увек и само најбоље. Некада сам тежио само најбољим електронским уређајима. Данас сам своју енергију усмерио на најбоље занимање - позивање ка Узвишеном Богу. И даље желим најбољу опрему, најбоље камере и најбољу електронику, али само ради позивања у ислам. Ако се на додели Оскара и другима 100% забрањеним манифестацијама обезбеђије само најбоља опрема, зашто не бисмо ангажовали најбољу опрему ради позивања на Божијем путу!? Наравно, и без свих тих средстава можемо да позивамо, али желимо показати свету да на путу Узвишеног Бога не жалимо да уложимо максималан труд, јер Он, Узвишени, нама жели само најбоље.

У својој канцеларији коју имам у нашој организацији, под је од италијанског мермера. У својој кући га нисам уградио, али нисам жалио да га уградим у канцеларији. Зашто? Зато што желим да место у које људи долазе да сазнају нешто о Богу изгледа најбоље. Тада, почетком 90-их година, нико није чуо за италијански мермер, а ми смо га имали у исламској канцеларији.

Почели смо од нуле. Моја канцеларија је имала мање од 25 м², а цела организација је имала само једног упошљеног, поред мене. Данас, хвала Узвишеном Богу, имамо преко 400 запослених, што нас чини једном од највећих мисионарских организација.

У школи сам био јако добар у расправама. Једини циљ ми је био да победим у дебати. Данас сам променио циљ. Једини циљ ми је ширење Божије вере, часног ислама, па су резултати постали још бољи. Док сам студирао, спавао сам по пет или шест сати дневно. Данас спавам око три сата. У животу сам тежио да радим једно од ово двоје: само оно што је јединствено или оно што је најбоље на свету. Хвала Богу, покренули смо јединствен ТВ програм, Реасе ТВ (Телевизија Мир), а Божијом вољом то је постао најпопуларнији канал на свету, са преко 100 милиона гледаоца. У јуну 2008. године смо најавили Реасе ТВ на урду језику. Божијом милошћу, то се остварило 19. јуна 2009. године, а 2010. године смо

покренули Rease TV Бангла. Бангла језиком говори неколико стотина милиона људи. Жеља нам је да имамо исламске канале на свим језицима.

Осим исламских канала, имам још једну велику жељу: да направимо место где ће се људи обучавати да схвате сврху живота. До сада смо основали неколико интернационалних исламских школа. Једини циљ за којим смо се поводили је Божије задовољство. Тражећи Божије задовољство, постижемо сва добра и на овом и на Будућем свету. Сваки полазник наше школе ће имати много боље услове и знање него што је имао Закир Наик. Бог ће одлучити да ли ће бити још Закира Наика или бољих, али мој циљ је да обезбедим услове за добре резултате.

Закључак

Кад се у нашој организацији сусретнем са разним гостима, упитам их: "Шта мислите, када је најбоље време да размишљате о будућности детета?" Многи одговарају: "Када буде требао да одабере коју ће школу да упише." Неки кажу да о томе треба размишљати још кад буде у основној школи, док други говоре да се о томе размишља још док је дете у обданишту. То је најранији период који ми је неко навео. Исламски одговор гласи: Право време за размишљање о будућности своје деце је моменат када бираш брачног друга. Тада треба размишљати о томе шта желиш да ти син буде. Родитељи су најбољи учитељи. Одгој детета морате на време да испланирате.

Први савет: када тражиш образовање, потруди се да то буде у установи чије искуство ће да ти користи на оба света - и на овом и на Будућем. Потенцирање само овосветских добара неће вам бити пуно од користи. Божијом вољом, по свету се све чешће отварају исламске школе. Надамо се да ће се тај тренд наставити.

Други савет: када тражиш пријатеље, тражи оне који су свесни сврхе живота, оне који ти се касније могу придружити у раду на Божијем путу, у оквиру установа утемељених на Кур'ану и пракси Посланика, мир над њим.

Трећи савет: када тражиш посао, провери да ли се организација у коју се планираш запослити или учланити темељи на принципима Кур'ана и пракси Посланика, мир над њим.

Четврти савет: Узвишени Бог каже:

И нека међу вама буде оних који ће на добро позивати и тражити да се чини добро, а од зла одвраћати - они ће шта желе постићи. (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломк 104.)

А ко говори лепше од онога који позива Богу, који добра дела чини и који говори: "Ја сам заиста муслиман!" (Кур'ан, поглавље Објашњење, одломак 33.)

Бирајте професију која је најближа Божијем путу, а не постоји боље занимање од провођења времена у ширењу Божије вере.

Пети савет: тражите себи животног сапутника који, такође, има јасну и исправну визију сврхе живота.

Шести савет: Узвишени Бог у Кур'ану каже:

Реци: "Клањање моје, и обреди моји, и живот мој, и смрт моја заиста су посвећени Богу, Господару светова, Који нема саучесника; то ми је нарађено и ја сам први муслиман." (Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломци 162-163)

Наша последња молба је: Хвала Богу, Господару свих светова.

